

videresendes til det internationale arbejdsbureau, og den beretning, omfattende samtlige landes besvarelser, der nu foreligger, kunne være endnu bedre, såfremt vort svar var fremtrådt i sin helhed, og jeg kan nævne, at f.eks. det svenske svar er langt mere udførligt.

Der er dog endnu håb om, at vi kan gøre vore synspunkter gældende i Geneve, idet både Inger Wilfred Jensen og Eva Hemmer Hansen vil deltage i den kommende kongres, og bedre repræsentanter end de to til at føre de danske synspunkter i marken, kunne vi i hvert fald ikke ønske os.

Ligeløn

Ligeløn er naturligvis et centralt problem for det internationale arbejdsbureau, og det var et betydeligt fremskridt, da vi herhjemme for et par år siden ratificerede konventionen om ligeløn og lige adgang til uddannelse og stillinger.

En sådan vedtagelse må dog følges op af et praktisk stykke arbejde. Det er glædeligt, at H.K. kan melde om, at ligelønnen er gennemført indenfor Irna og F.D.B. og næste år vil være det for hele H.K.-området. Indenfor industrien betød helhedsløsnin-gen et lille skridt i den rigtige retning.

Nen også områder, hvor der er tale om udprægede kvindeslag, bør jo ind i billedet, her tænker jeg ikke mindst på sygeplejersker, børnehavelsørerinder og lignende. Arbejdsvurdering er kommet stærkt frem i diskussionen omkring problemerne, og det må være af største betydning, at kvinder også er med til at forme vurderingsnormerne, så vi ikke risikerer, at de mange fortrin, kvinderne har som arbejdskraft vurderes for lavt.

Som bekendt indgår ligeløn også i fællesmarkedsplannerne, og der er ingen tvivl om, at vi må have større fart på i vort ligelønsudvalg i tiden, der kommer.

KENNEDY rapporten

Også i U.S.A. har kvindernes problemer været på dagsordenen. Præsident Kennedy nedsatte allerede i december 1961 en kommission, der dels skulle redegøre for kvindens situation i det amerikanske samfund i dag, dels for de områder, hvor der skulle sættes ind ad lovgivningens vej.

Kommissionen har nu afgivet en betænkning i 4 bind, og der er megen inspiration at hente. Det er faktisk opmuntrende at se en regeringskommission nå frem til en række forslag, som ikke kunne være udformet mere kvindesagligt, hvis det havde været det amerikanske kvindesamfund, der havde nedfældet dem.

Dette initiativ er herhjemme blevet fulgt op af Socialdemokratiet, der har nedsat en særlig kvindeskommission, hvor også D.K. er repræsenteret ved sin formand, og en række særudvalg er nedsat. Men ikke man burde gå det skridt videre at få nedsat en egentlig regeringskommission? Dermed ville det bl.a. være